

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Historiæ autoritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

I.
CAPVT I.

DE HVMANA SVPERBIA, ET MISERICORDIA DIVINA, IN ALFONSO REGE OSTENSA.

PARS PRIMA.

HISTORIAM, alio loco & fine, à me strictiùs datam, placet hìc diductiùs narrare: vt, quæ *bullat as nugas*, præcipuum humani generis vitium, velut in scena, graphicè exhibet spectandas, eadem quoque remedium exhibeat curando morbo, quem repræsentat. Historiæ scriptor tantam fidem meretur, quantum habet auctoritatem. Est enim Episcopus Palentinus, *Rodericus Santius* dictus, de Areualo, qui priùs quàm mitra insigniretur, fuit Pauli II. Pontificis Romæ, in Castro S. Angeli, *Castellanus*; cuius libros, è Toleranzæ Ecclesiæ Bibliotheca, nominatus Soc. nostræ scriptor, Andreas Scottus, emendatos edidit. Auctoritas historico etiam inde est, quòd eius volumina ab alijs grauibus & eruditis viris passim laudata inueniantur. Hic ergo Rodericus Santius Parte 4. Hist. Hispan. c. 1. & seqq. ad gloriosos & cicadis plenos, eosque, qui sibi videntur digito cælum attingere, moderandos homines, eiusmodi exemplum posteritati consignauit.

Anno Seruatoris 1252. successit, in Hispania, regnis Castellæ & Legionis, patri suo Ferdinando III. filius Alfonsus X. huius nominis; stirpe regiâ, patriâ laude, sceptri successione, alijsque rebus multis felix; quin & Violanzæ, Iacobi regis Aragoniæ heroi- cæ filia, matrimonio beatus. Quanquam, vt nihil, in hac vita, *ex omni est parte beatum*, ita & huic coniugio Deus salem aspersit. Nam, *qui facit mirabilia magna*, inter ea etiam hoc sæpe facit, vt pauper, qui nocturno diurnoque sudore vix se ipsum & vxorem, suam potest sustentare, liberis abundet; ac opulentus prole careat; atque ita vnus, sine hæreditate habeat hæredes; alter sine hærede possideat hæreditatem; ne hæc necessariò coniungi, sed vtraque donum esse de cælo agnoscamus. Quare etiam Alfonsus sceptrum in manu, coronam in capite habuit, hæredem non habuit, quem maximè desiderauit; faciliùsque vno è regnis, quàm filio, caruisset.

I.
Lib. 2. de Iudicijs Dei. c. 4. §. 2.
HISTORIÆ
AVTHORITAS,

II.
ALFONSI
FORTVNA.

Psal. 135. 41

A

Quid